

fordringen. Arresten bortfalder, når ankefristen er udløbet, medmindre anke er iværksat eller andet er bestemt i dommen.

Efter § 638, stk. 1, kan skyldneren kræve arresten ophævet af fogedretten, hvis fordringshaveren undlader at anlægge arrestsag eller sag vedrørende fordringen inden de i § 634 nævnte frister, eller såfremt nogen af disse sager afvises eller hæves.

Viser den fordring, for hvilken arresten er gjort, sig ikke at bestå, skal arresthaveren betale skyldneren erstatning for tab og tort, jf. § 639. Det samme gælder, når arresten bortfalder eller ophæves på grund af efterfølgende omstændigheder, hvis det må antages, at fordringen ikke bestod.

Retsplejelovens regler om forbud findes i §§ 641-652. Efter retsplejelovens § 641, stk. 1, kan fogedretten pålægge private at undlade handlinger, som strider mod rekvirentens ret.

Betingelserne for nedlæggelse af fogsedforbud fremgår af § 642. Forbud kan nedlægges, såfremt det godtgøres eller sandsynliggøres, 1) at de handlinger, der søges forbudt, strider mod rekvirentens ret, 2) at rekviritus vil foretage de handlinger, som søges forbudt, og 3) at formålet vil forspildes, såfremt rekvirenten henvises til at gøre sin ret gældende ved almindelig rettergang. Der kan nedlægges forbud både med henblik på at forhindre en forestående krænkelse og hindre en fortsat krænkelse.

Ifølge § 644 kan fogedretten bestemme, at rekvirenten som betingelse for forbuddets nedlæggelse skal stille sikkerhed for den skade og ulempe, som kan påføres rekviritus ved forbudet.

Der kan efter § 643 ikke nedlægges forbud, når det skønnes, at lovens almindelige regler om straf og erstatning og eventuelt en sikkerhed tilbudt af rekviritus yder rekvirenten tilstrækkeligt værn. Fogedretten kan desuden nægte at nedlægge forbud, hvis det vil påføre skyldneren skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til rekvirentens interesse i forbuddets nedlæggelse.

I henhold til § 646, stk. 2, 1. pkt., jf. 493, stk. 1, 1. pkt., skal fogedretten så vidt muligt underrette rekviritus om tid og sted for forretningen. Underretning kan dog undlades, hvis fogedretten finder dette ubetænkeligt, eller hvis det må antages, at muligheden for at gennemføre fogsedforbudet ellers vil blive væsentligt forringet, jf. § 646, stk. 2, 1. pkt. Der kan nedlægges forbud, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes, jf. 646, stk. 2, 1. pkt., jf. § 495, stk. 1, 1. pkt.

Finder fogedretten det ønskeligt, at skyldneren er til stede, kan forretningen udsættes, jf. § 495, stk. 3.

Et fogsedforbud er ligesom arrest et foreløbigt retsmiddel, der skal følges op af en retssag, jf. § 648, der henviser til §§ 634-639. Fristen for anlæggelse af retssag er dog 2 uger. I modsætning til hvad der gælder for behandlingen af arrestsager, er der ikke en almindelig adgang til genoptagelse af fogsedforbudssager, idet der ikke i § 646, stk. 2, 1. pkt., henvises til retsplejelovens § 504 om genoptagelse, men fogedrettens afgørelser efter forbudsreglerne kan kæres efter reglerne i kapitel 53. Fogedretten vejleder rekviritus om retsvirkningerne af forbuddet, jf. retsplejelovens § 648, stk. 2.

Forsætlig overtrædelse af et forbud kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. retsplejelovens § 651.

3.5. Påbud med henblik på at hindre fortsat krænkelse

Direktivets artikel 11 indebærer som nævnt under pkt. 2, at medlemslandene skal fastsætte regler om, at retten, når en immaterialretskrænkelse er fastslået ved dom mv., kan meddele den krænkende part et påbud med henblik på at hindre fortsat krænkelse.

Afhængig af parternes påstande vil en domskonklusion om, at en immaterialret er krænket, efter omstændighederne pålægge krænkeren at ophøre med immaterialretskrænkelsen.

Domme kan tvangsfuldbyrdes af fogedretten efter retsplejelovens almindelige regler herom, navnlig kapitel 48 om tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav. Forsætlig overtrædelse af en dom, hvorved det er pålagt vedkommende at foretage eller undlade noget, kan endvidere straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. retsplejelovens § 535. Dansk ret indeholder ikke bestemmelser om tvangsbøder i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse af domme om immaterialretskrænkelser.

3.6 Sagsomkostninger

Reglerne om sagsomkostninger findes i retsplejelovens kapitel 30. Det fremgår af retsplejelovens § 312, at den tabende part skal erstatte modparten de udgifter, retssagen har påført modparten, medmindre parterne har aftalt andet. Retten kan dog bestemme, at den tabende part ikke eller kun delvis skal erstatte modparten de påførte udgifter, hvis særlige grunde taler for det.